

ΟΜΙΛΟΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

για τον

ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΑΣ

Ζούμε σε ένα κόσμο που αλλάζει ραγδαία.

Στο διεθνές πεδίο, μέσα από ιδεολογικές και πολιτικές ανακατατάξεις, με θεσμικές αλλαγές και με νέες αντιλήψεις για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, δημιουργείται μια καινούργια πραγματικότητα εντονής αλληλεξάρτησης και αναγκαίας συνεργασίας. Νέες τεχνολογίες αλλάζουν με θεαματική ταχύτητα τα δεδομένα στην οικονομία, στην εκπαίδευση, στην επικοινωνία, στον τρόπο ζωής. Ένας νέος κόσμος ανατελεί. Ένας κόσμος που χαρακτηρίζεται από μια πρωτογενή πολυπλοκότητα και για αυτό αυξάνει η αβεβαιότητα για το Αύριο.

Στην Ευρώπη δημιουργείται μια νέα κοινωνία γνώσης και αυτογνωσίας. Μια κοινωνία που επαναστατοθετείται απέναντι στην παραδοσιακή της ταυτότητα, στις κατεστημένες της αξίες και στα χτεσινά της οράματα με νέες προσεγγίσεις. Μια νέα Ευρωπαϊκή Κοινωνία που γεννά καινούργια προβλήματα και νέες ελπίδες για όλους τους ευρωπαϊκούς λαούς αλλά και για ολοκληρή την ανθρωπότητα.

✓ Η Ελληνική Κοινωνία, όμως, εξακολουθεί να παραμένει καθυστερημένη και απαθής, απροσανατολιστή και αμετοχή απέναντι σε αυτές τις εξελίξεις και σε αυτούς τους προβληματισμούς. Δομικά ακινητοποιημένη παραπαίει μεταξύ του Χτες και του Αύριο, χωρίς να μπορεί να αξιοποιήσει το Σήμερα.

Στα χρόνια που πέρασαν από την πτώση της Χούντας σημειώθηκαν, βεβαίως, ουσιαστικές κατακτήσεις στο πολιτειακό, στην κατοχύρωση και τη διεύρυνση της δημοκρατίας, στον προσανατολισμό της χώρας προς την Ευρώπη. Ήξιαν, επίσης, κάποια βήματα στην αναγνώριση των κοινωνικών δικαιωμάτων και την υιοθέτηση τους - αν και με τρόπο αντιφατικό - από το κράτος, στην οικοδόμηση του κράτους πρόνοιας και στην ανακατανομή του εισοδήματος, που - μαζί με την αύξηση της συλλογικής και της ατομικής καταναλώσης - οδήγησαν σε βελτίωση του γενικού επιπέδου ζωής.

✓ Η οικονομία εξακολουθεί να διαγράφει μια πορεία διαδοχικών εξισορροπήσεων σε χαμηλότερα κάθε φορά επίπεδα, και συνεχούς υποβαθμίσης της θέσης της χώρας στο διεθνή καταμερισμό της εργασίας. Ο δημόσιος και ο ιδιωτικός τομέας είναι εξίσου ασθενείς, γιατί η κοινωνία βρίσκεται σε κρίση.

✓ Οι απαντήσεις της εκάστοτε κυβερνητικής οικονομικής πολιτικής στις διαδοχικές κρίσεις επικεντρώνονται στην αντιμετώπιση των μακροοικονομικών ανισορροπιών. Τα όποια θετικά αποτελέσματα τους είναι προσκαίρα, δεν αμβλύνουν τις διαρθρωτικές αδυναμίες της οικονομίας, και οι κρίσεις αναπαραχονται. Η αρνηση της κοινωνίας μας να διαμορφώσει αξίες που να προσανατολίζουν προς ορθολογικές επιδιώξεις οδηγεί στην αδυναμία της οικονομίας μας να αλλάξει πορεία.

Η παραγωγική διαδικασία βασίζεται σε δομές που στηρίζονται ταυτόχρονα σε ξεπερασμένες αντιλήψεις προστατευτισμού και σε αποσπασματικές προσπάθειες προσαρμογής ή απλής μίμησης ξένων προτύπων. Η επιχειρηματικότητα, η οικονομική δημιουργία, η παραγωγικότητα και η ανταγωνιστικότητα, ως όροι ζωντανής κοινωνικής παρουσίας και κατάξωσης, αγνοούνται και υποβαθμίζονται. Η εργασία ακολουθεί πρακτικές και συνήθειες αντίθετες με την τεχνολογική εξέλιξη και προοδο. Το χάσμα μεταξύ εργασίας και ικανοποίησης από αυτή διαρκώς μεγαλώνει.

Η προσφορά και η αποδοχή της γνώσης και της παιδείας παραμένουν σε πολύ χαμηλά επίπεδα. Η εκπαίδευση αποτελεί μια υποβαθμισμένη λειτουργία της πολιτείας και ένα ακόμη πεδίο συντεχνιακών και κομματικών αντιπαράθεσων.

Η περιβαλλοντική υποβάθμιση, παρ'όλη τη βιομηχανική καθυστέρηση, σε πολλές περιπτώσεις φτάνει τα όρια της καταστροφής και συνεχίζεται παρα την καθολική διαπίστωση της. Απλώς δημιουργεί κάποια κοινωνική δυσανεκσία. Αλλά το προσκαίρο συνεχίζει να έχει προτεραιότητα απέναντι στο μακροπρόθεσμο και το ατομικό απέναντι στο κοινωνικό.

Οι πολιτικές προσεγγίσεις των κομματικών φορέων που διαχειρίστηκαν την εξουσία μετά τη μεταπολίτευση απέτυχαν - για διαφορετικούς λόγους και σε διαφορετικούς βαθμούς - να προωθήσουν την ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό. Οι διαρθρωτικές αδυναμίες της ελληνικής οικονομίας και ιδιαίτερα η ανεπάρκεια των παραγωγικών επενδύσεων, η τεχνολογική υστέρηση, η χαμηλή παραγωγικότητα, η παραοικονομία και η συντεχνιακή συμπεριφορά εντάθηκαν. Πληθύναν τα φαινόμενα πολιτικών και κοινωνικών αντιφάσεων.

Οι κρατούσες αντιλήψεις για την κοινωνική διαρθρωση βρίσκονται σε αναντιστοιχία με την πραγματικότητα. Ο πολιτικός χάρτης της χώρας είναι διαμορφωμένος σε σημαντική αναντιστοιχία προς την κοινωνική δομή. Ο εκφερομένος πολιτικός λόγος δεν προτάσει θεσεις βασισμένες στην ορθολογική ανάλυση της πραγματικότητας. Χωρίς ιδεολογικούς προσανατολισμούς και αξίες εξακολουθεί να προσφεύγει σε παρωχημένες ιδέες και σχήματα. Ανεξάρτητα από που προέρχεται, καταφεύγει άλλοτε στον λαϊκισμό, που εμποδίζει οποιαδήποτε νηφάλια και υπεύθυνα προσεγγίση των προβλημάτων της κοινωνίας και άλλοτε στον ακραίο τεχνοκρατισμό, που αγνοεί την ελληνική πραγματικότητα και στερείται κοινωνικής ευαισθησίας. Έτσι, οι επιλογές για την

Εξελίξη της κοινωνίας μας προσδιορίζονται σχεδόν αποκλειστικά από την εκβάση κάθε μορφής αναμετρήσεων ισχύος.

Το κράτος πρόνοιας και το κράτος δικαίου [- παραμορφωμένα από τα προβλήματα που δημιούργησε ο στείρος κρατισμός -] συνεχίζουν να αναζητούν τη θέση τους, αλλά και τον επαναπροσδιορισμό τους, στο πλαίσιο της ελληνικής κοινωνίας.

Η πολιτεία εμπλουτίζεται συνεχώς με νέους θεσμούς, οι οποίοι όμως απλώς προστίθενται σε αυτούς που ήδη υπάρχουν και δυσλειτουργούν. Κάθε κυβερνητική αλλαγή, αλλά ακόμα και αλλαγή προσώπων σε κυβερνητικά αξιώματα, συνοδεύεται με ολική αμφισβήτηση και επιλεκτική αναιρέση ή αδρανοποίηση του υπάρχοντος θεσμικού και κανονιστικού πλαισίου. Πολιτικές πρακτικές και αναντιστοιχίες προσώπων με αξιώματα και θεσμούς στρεβλώνουν την λειτουργία ολοκληρού αυτού του περιπλοκού θεσμικού πλαισίου και νοθεύουν το περιεχόμενό του. Η πολιτική και η οικονομική εξουσία αντι να τηρούν αποστάσεις μεταξύ τους δένονται και διαπλεκονται συνεχώς πιο έντονα. Οι αποκλίσεις λόγου και πρακτικής αποτελούν συνηθισμένο φαινόμενο της πολιτικής μας ζωής.

Οι παραδοσιακές αξίες του πολιτισμού και της κοινωνίας μας αμφισβητήθηκαν, ανατραπήκαν, η απομυθοποιήθηκαν, χωρίς όμως και να αντικατασταθούν. Πολιτικές και κοινωνικές συμπεριφορές καθώς και προσωπικές επιλογές αποδεσμεύτηκαν από ηθικές ή εθιμικές συντεταχμένες, χωρίς να μπορούν να νομιμοποιηθούν στη βάση νέων ερεισμάτων ή αξιών ευρύτερης αποδοχής. Η αξιολογία στην πολιτική και την κοινωνική ζωή κλονίζονται οδηγώντας στην ατομική παραίτηση από τα κοινά, που συνοδεύεται διαρκώς και με πιο έντονο κυνισμό. Κοινωνικές ομάδες εγκλωβίζονται στην απραξία και πολλές απ' αυτές οδηγούνται στο περιθώριο. Ο κοινωνικός ιστός έχει υποστεί σοβαρές ρωγμές.

Η κοινωνική, πολιτισμική, θεσμική και οικονομική μας υστέρηση δημιουργεί κινδύνους για την παραπέρα περιθωριοποίηση της χώρας μας στον παγκόσμιο ανταγωνιστικό στίβο και συνεπάχεται την εξασθένηση των διεθνών διαπραγματευτικών μας δυνατοτήτων. Μεγεθύνονται με αυτόν τον τρόπο οι κίνδυνοι που αντιμετωπίζουμε σε κρίσιμα εθνικά θέματα σε μια περίοδο αυξανόμενης ασταθειας στα Βαλκάνια και έντασης στη Μεση Ανατολή, όπως αποδειχτηκε στη διάρκεια της πρόσφατης κρίσης του Κόλπου.

Όσοσο η πορεία αυτή μπορεί και πρέπει να αναστραφεί.

Στην σγκυλώση της ιδεολογίας πρέπει να αντιδράσουμε με νέους προβληματισμούς.

Προβληματισμούς

- που δεν θα περιορίζονται στην προσπάθεια να απαντηθούν τα ερωτήματα τα οποία έχουν ήδη τεθεί. Αντιθέτα, θα αμφισβητούν τα ίδια τα ερωτήματα για να αναδιατυπωθούν, οσα εξακολουθούν να ισχύουν, με σημερινούς όρους και για να τεθούν νέα, που αφορούν την εποχή που έρχεται.

4 - που, αφού πρώτα να απορρίψουν τους μύθους για την ελληνική κοινωνία, θα αναλύσουν τα πραγματικά στοιχεία και τα αίτια της σημερινής πραγματικότητας, θα διαμορφώσουν επιλογές και θα συμβάλουν στην αρθρωση τεκμηριωμένων πολιτικών προτάσεων εκσυγχρονισμού, απαλλαγμένων από λαϊκισμό και τεχνοκρατισμό.

- που θα βοηθήσουν την ελληνική κοινωνία να κάνει τις επιλογές που αφορούν το παρόν και το μέλλον της μέσα από διαφανείς μηχανισμούς αρθρωσης αιτημάτων και συναρθωσης κοινωνικών συμφερόντων και με νέες υγιείς διαδικασίες νομιμοποίησης των πολιτικών και κοινωνικών συμπεριφορών.

- που θα αναζητήσουν ένα νέο ρολό για το Κράτος και θα οδηγήσουν στην υπέρβαση των μοντέλων του κράτους-προστατή και του αυταρχικού κράτους προς την κατεύθυνση του κοινωνικού κράτους και του κράτους-δικαίου.

- που θα οδηγήσουν στην αναβαθμίση της κοινωνίας με περισσότερη δημοκρατία, ελευθερία, κοινωνική δικαιοσύνη και κοινωνική αλληλεγγύη.

Στην υπανάπτυξη πρέπει να αντιδράσουμε με την εντατική προώθηση και τον εξορθολογισμό της συνολικής αναπτυξιακής προσπάθειας.

Αναπτυξιακής προσπάθειας

- που θα ανατρεφεί τα παθογενή διαρθρωτικά κοινωνικά, οικονομικά και πολιτισμικά χαρακτηριστικά της ελληνικής κοινωνίας.

- που θα στηρίζεται σε νέες αξίες για την εργασία και την επιχειρηματικότητα καθώς και στον διαχωρισμό της οικονομικής από την πολιτική εξουσία, με παράλληλη όμως προώθηση της οικονομικής δημοκρατίας

- που θα στηρίζεται και θα στηρίζει τα εθνικά οράματα για τη θέση της χώρας μας στον διεθνή χώρο μέσα από την ευρωπαϊκή προοπτική, ενώ παράλληλα θα ενισχύει τον ρόλο της στα Βαλκάνια και στη Μέση Ανατολή.

Στην πολιτισμική μας υποβάθμιση πρέπει να αντιδράσουμε με την ενίσχυση των παιδευτικών λειτουργιών της κοινωνίας μας.

Παι δευτικών λειτουργιών

- που θα αμφισβητήσουν και θα συμβάλουν στην αντικατάσταση των σημερινών προτύπων μεταφοράς γνώσης και πολιτισμού και διαμόρφωσης προσωπικότητας, με στόχο τη δημιουργία ολοκληρωμένων πολιτών με ενημέρωση και κρίση.
- που θα ξεπερνούν τις συμβατικές εκπαιδευτικές δραστηριότητες και μέσα από κοινωνικούς μηχανισμούς και κοινωνικές διεργασίες θα αναπτύξουν ένα νέο πολιτικό και παραγωγικό ηθος, όπου το συλλογικό θα έχει προτεραιότητα απέναντι στο ατομικό και το μακροπρόθεσμο απέναντι στο πρόσκαιρο.
- που θα αναβαθμίσουν τον ανθρωπινό παράγοντα και θα καταξιώνουν κοινωνικά κάθε είδος εργασία, διαμορφώνοντας ένα νέο σύστημα αξιών όπου η ποιότητα της ζωής δεν θα είναι μονοσημάντα συναρτημένη με την κατανάλωση, όπου τα πνευματικά προϊόντα δεν θα θεωρούνται υποδεέστερα των υλικών, και όπου η μορφή θα είναι δικαίωμα και υποχρέωση αλλά και κοινωνική αξία καθ'εαυτή.
- που θα αναπτύξουν την οικολογική συνείδηση και το σεβασμό προς τη ζωή, που περιλαμβάνει την ειρήνη με τη φύση και το περιβάλλον μέσα στο οποίο ζούμε.

Η διαδικασία για την έξοδο από την κρίση, η προσπάθεια για την αποκατάσταση του κοινωνικού ιστού, ο αγώνας για τον συνολικό εκσυγχρονισμό της κοινωνίας πρέπει να ξεκινήσουν από τον λόγο και τον διάλογο, ώστε

- να προωθήσουμε την αυτογνωσία της κοινωνίας μας,
- να προσεγγίσουμε τα προβλήματα της με κριτική θεώρηση και επιστημονική τεκμηρίωση,
- να βοηθήσουμε, τελικά, στη συνθεση ενός Οράματος για την αυριανή κοινωνία και την διατύπωση πολιτικών προτάσεων για τη μετεξέλιξη και τον εκσυγχρονισμό της.

Εκσυγχρονισμό που αποτελεί επαγγελματία πολλών, αλλά τελεί υπό διαρκή αναστολή.

Όσοι υπογράφουμε αυτό το κείμενο

θεωρούμε αναγκαία τη συγκλήση των προσπαθειών μας για τη δημιουργία ενός Βήματος Προβληματισμού για τον Εκσυγχρονισμό της Ελληνικής Κοινωνίας, και για τον σκοπό αυτό συγκροτούμε τον

Όμιλο Προβληματισμού για τον Εκσυγχρονισμό της Κοινωνίας μας

✓ Ο Όμιλος Προβληματισμού για τον Εκσυγχρονισμό της Κοινωνίας μας εκφράζεται, σε αυτή τη φάση, συλλογικά από όσους υπογράφουν αυτό το κείμενο. Την ευθύνη για τη διαχείριση των υποθέσεων του θα έχει προσωρινά η Ομάδα που ανέλαβε αυτήν την πρωτοβουλία και που αποτελείται από τους:

1. Στέλιο Αλεξανδروπουλο, Ειδικό Επιστημονα του Παν. Κρητης,
2. Χριστοφορο Αρχυροπουλο, Δικηγορο,
3. Χριστο Βερελη, Χημικο,
4. Νικο Γιακουμελο, Αγρονομο και Τοπογραφο Μηχανικο,
5. Νικο Θεμελη, Νομικο,
6. Λαμπη Ντολκα, Μηχανολογο Μηχανικο,
7. Δημητρη Παπουλια, Αναπλ.Καθηγητη του Παν. Αθηνας,
8. Φιλιππο Σκληρο, Γιατρο,
9. Ροβερτο Σπυροπουλο, Συνδικαλιστη,
10. Αρχυρη Φατουρο, Καθηγητη του Παν. Αθηνας,
11. Στεφανο Χατζοπουλο, Αρχιτεκτονα,
12. Νικο Χειμωνα, Πολιτικο Μηχανικο - Υγεινολογο, και
13. Δημητρη Χριστοδουλου, Γεωπονο-Νομικο.

Η Ομάδα αυτη θα συγκαλεσει, σε καταλληλο χρονο, τη Γενικη Συνελευση των μελων του Ομιλου, που θα αποφασισει για θεματα οργανωσης και νομιμοποιησης του καθως και για το προγραμμα δραστηριοτητων του.

Ακολουθουν οι υπογραφες:

Όνομα _____

Απασχοληση _____

Διευθυνσεις
και τηλεφωνα:

α. δουλειας _____

β. σπιτιου _____

Όνομα _____

Απασχοληση _____

Διευθυνσεις
και τηλεφωνα:

α. δουλειας _____

β. σπιτιου _____

- Υγιος - κορυμνίζω ως οφθαλμολογία
- Σωματιοειδής - "δασυμορφία"
- Μία οξυδωτική κλίση

Γ. Ιατροδραμική - (αλυσίδα με
 Δ. Αξιολογία - (αλυσίδα με Αρκετά)

Α. Κατασκευαστική (αλυσίδα) Μανωτόπουλος | Ουίλσον
 Πάραυτος

{ συνήθως
 από 10-15 κλάσεις

- Ομοειδή - Τυπολογία / Ανεπίσημα
 Κλάση Διανομής
 Το διανομικό κλάση

- Πείραγμα

Κυρίως - Αλυσίδα κλάσεων
 Συμμετοχή

Διευκρινιστική Τάση (αλυσίδα) 10 κλάσεις
 Παντοφλίσκος Απομακρυσμένη
 Κλάση

Τα αλυσίδα

Ζεαρός / Αξιολογία

OXI

Διευκρινιστική με αλυσίδα
 κλάσεων με κλάση
 1000 Απομακρυσμένη

Ομολογ

- Τύπωμα κειμένων $\left\{ \begin{array}{l} \text{πέρασμα από VW σε MSZ} \\ \text{τύπωμα GMP - laser} \\ \text{χρονο copiers} \end{array} \right. \begin{array}{l} 12 \text{ για κείμενο "13"} \\ 25 \text{ για ΜΤ} \\ \hline 37 \sim 40 \text{ (total)} \end{array}$

- Κονζέρτες $\left\{ \begin{array}{l} \text{Ομολογ} \\ \text{Αρωμα (υποδείξεις)} \end{array} \right.$

- 23 Συναρτήσεις για Χρονολογία κείμενο $\left| \begin{array}{l} \text{call - Μανιατίδης} \\ - \text{Αν. Κρυμνί} \\ - \text{Ν. Καραγιάννη} \end{array} \right.$

- Χρον. Αρχειοποίηση - σπ. 3461869

$\left\{ \begin{array}{l} \text{Φακέ 3 (μεταγραφή)} \\ \text{Κρίτ. (final)} \end{array} \right. - \text{Δε. 15:00 λογισμ. 125 α' πατ.}$
"1000 για σήματα.